

det hele, at for den Sags Skyld trives det religiøse Liv frodigt derovre, trods det, at der ikke er forholdsvis saa mange Statskirker. Jeg synes, at der var mere Anledning til at yde Tilskud til Kirker ude paa Landet, hvor det med Sandhed kan siges, at mange, der ikke have egen Befordring, have en lang Vej til den paagældende Sognekirke, paa nogle Steder $1\frac{1}{2}$ Mils Vej til den nærmeste Kirke. Det er noget ganske andet end i Byerne, hvor man dog ikke har længere Vej til Kirken, end at man kan gaa selv den længste Kirkevej paa et Kvarter. Jeg synes derfor ikke, at der er nogen Anledning for Staten til at yde et saadant Bidrag. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds omtalte ogsaa et andet Spørgsmaal, nemlig Asylspørgsmaalet, og mente, at her var der noget for Staten at støtte, og jeg vil slutte mig til denne Udtalelse. Jeg vil hellere være med til at støtte Asylerne, der udføre en stor Kærlighedsgerning, ikke blot her i Byen, men ogsaa i Provinserne og paa Landet, end at bygge Kirker. Nu ved jeg nok, at efter disse Udtalelser ville maaske Kirkebyggerne i min Hjemstavn blive yrede paa mig, fordi jeg ikke har støttet deres Andragende. Det vil jeg dog tage med Ro; jeg tror, at selv om de blive yrede paa mig, vil vor Herre ikke blive det, thi han elsker de smaa Børn, ogsaa dem, der gaa i Asylerne, selv om de maa gaa med Træsko om Vinteren og bare Fødder om Sommeren. Jeg tror, at det er en større Kærlighedsgerning, at hjælpe disse Børn end at bygge Stenkirker. Jeg vil til Slutning gøre en Bemærkning angaaende en Bevilling paa 64,000 Kr. til Husmandsrejser og Præmiering af Husmandslokker. Det forekommer mig kedeligt, at disse Penge ikke bevilges direkte til Husmændene, men til Proprietærer og Godsejere, idet de nemlig givestil Landboforeningerne. Maaske er der intet at gøre derved, idet de bestaaende Husmandsorganisationer endnu ikke ere mægtige og indflydelsesrige nok til, at man kan bevilge Pengene til dem; men jeg har lagt Mærke til, at der ved disse Husmandsrejser holdes adskillige agitatoriske politiske Foredrag, og mener ikke, at det er Stedet til saadanne Foredrags Afholdelse. Jeg kunde derfor ønske, at der, naar de 64,000 Kr. sendes ud til Landboforeningerne, til Husmandsrejser og til Præmiering af Husmandslokker, da tillige fulgte et lille Ord med fra den højtærede Landbrugsminister om, at Pengene ikke skulde virke i noget bestemt politisk Partis Øjemed. — I øvrigt

har jeg til Slutning kun at sige — for at forkorte Tiden og ikke komme ind paa vidtløftige Betragtninger — at jeg i alt væsentlig fuldstændig kan slutte mig til de almindelige politiske Betragtninger, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds anstillede i Mødet i Gaar.

R. Nielsen: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der havde Ordet for lidt siden, gjorde en Bemærkning om, at ved Finanslovens Behandling havde man Lov til at tale om alt muligt, og der var fri og god Lejlighed til at drage frem baade det ene og det andet. Det er vistnok i sin store Almindelighed en Sandhed, som har været anerkendt, og ogsaa er det endnu. Ikke desmindre forekommer det mig dog, at under denne Finanslovbehandling er der paa Grund af Nærheden af 1ste November og af, at vi skulle have Aftenmøde ikke alene i Aften, men ogsaa i Morgen Aften, et vist Pres, som nøder til at indskrænke sig det mest mulige. Jeg havde ellers Lyst til at drage adskillige Ting frem, men jeg skal nøjes med kun at drage en enkelt lille Sag frem, som jeg føler mig forpligtet til at omtale ved denne Lejlighed. Det er med Hensyn til en Bevilling under § 18 II. 1. a. paa 14,100 Kr. til Landvæsenets Fremme i Almindelighed. Af denne Bevilling er der og har der i de sidste 5 Aar været en mindre Del, som kom den jydsk Husmandsforening til gode, og det er for om muligt at faa denne Bevilling til den jydsk Husmandsforening noget forhøjet, at jeg har tilladt mig at tage Ordet. Som jeg tidligere har gjort opmærksom paa, har Husmandsforeningen bestaaet siden 1885. Oprindeligt havde den det Formaal baade at være Sygekasse og Alderdomsunderstøttelsesforening og har tillige i de første Aar ogsaa i Forhindelse dermed haft en Begravelseskasse, som altsaa ydede Bidrag ved Medlemmernes Dødsfald. Siden vi have faaet Sygekasseloven, er imidlertid dens Virksomhed som Sygekasse, som foregik i enkelte Kredse, spredte over hele Jylland, saa at sige helt gaaet ud, idet nemlig vore Kredse ere gaaede over til at blive anerkendte Sygekasser, eller hvor der har været for faa Medlemmer til at danne en saadan Kasse, ere de gaaede op i dem og staa desuden ved Siden deraf som selvstændige Kredse af den jydsk Husmandsforening. Men den har siden den Tid væsentlig kun det ene Formaal at være en Alderdomshjælpeforening; man kan ikke sige en Alderdomsforsørgelses-